

(๓๑ ทวิ)
คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขคำที่ ๔๕๐๓-๔๕๐๔//๒๕๕๗

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๗๑๓-๑๑๗๑๔/๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๓๐ เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ความแพ่ง

นางสาวจิตราภรณ์ เขียรอุดมทรัพย์ ที่ ๑

โจทก์

เด็กหญิงศศิภาณูจน์ ทรงศรีพิพัฒน์ โดยนางสาวจิตราภรณ์

เขียรอุดมทรัพย์ ผู้แทนโดยชอบธรรม ที่ ๒

นางฉวีลา แซ่เจี๋ย ที่ ๓

นายเสถียร พันธุจันทร์ ที่ ๔

นางนงค์ พันธุจันทร์ ที่ ๕

นางสาวสุรีย์น้อย อยู่เจริญ ที่ ๖

นางสาวจันทร์ทิพย์ เพชรรัตน์ ที่ ๗

นางสาวสมใจ แก้วประดับ ที่ ๘

นายจิตรีเสน จันทรสาขา ที่ ๙

นายสนธยา สระประทุม ที่ ๑๐

นายบุญถึง ศีลา ที่ ๑๑

/นางสาว

ระหว่าง {
 นางสาวพัฒนา ธรรมนิยม ที่ ๑๒
 บริษัททกมลสุโกศล อิเล็กทริก จำกัด ที่ ๑
 บริษัททกมลสุโกศล จำกัด ที่ ๒
 นางกมลลา สุโกศล ที่ ๓
 นางสาวเลียบ เขียวประสิทธิ์ ที่ ๔
 นายเชวง สุวรรณรัตน์ ที่ ๕

จำเลย

เรื่อง ละเมิด

ระหว่าง {
 บริษัททกมลสุโกศล อิเล็กทริก จำกัด โจทก์
 นายจิตรีเสน จันทรสาขา ที่ ๑
 นายสนธยา สระประทุม ที่ ๒
 นายวิษณุ สงวนพงษ์ ที่ ๓
 นายบุญถึง สีลา ที่ ๔
 นางสาวจิตราภรณ์ เขียวอุดมทรัพย์ ที่ ๕

จำเลย

เรื่อง ละเมิด

/โจทก์ที่ ๑

- ๓ -

โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔ โจทก์ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ และจำเลยที่ ๑ อุทธรณ์คำพิพากษา

ศาลแพ่ง ลงวันที่ ๑๘ เดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ศาลอุทธรณ์รับวันที่ ๑๘ เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

คดีทั้งสองสำนวนนี้ ศาลชั้นต้นพิจารณาและพิพากษารวมกัน คงให้เรียก

โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๑๒ ในสำนวนแรกซึ่งเป็นจำเลยในสำนวนที่สองบางส่วนว่า โจทก์ที่ ๑

ถึงที่ ๑๒ เรียกจำเลยที่ ๑ ในสำนวนแรก ซึ่งเป็นโจทก์ในสำนวนที่สองและเรียกจำเลยที่ ๒

ถึงที่ ๕ ในสำนวนแรกว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๕

สำนวนแรก โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔ โจทก์ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ ฟ้องและไขคำฟ้องโดย

ได้รับอนุญาตให้ดำเนินคดีอย่างคนอนาถา ส่วนโจทก์ที่ ๕ และที่ ๑๒ ไม่ชำระค่าขึ้นศาลภายใน

กำหนด ศาลชั้นต้นไม่รับฟ้อง ว่า โจทก์ที่ ๑ เป็นมารดาของโจทก์ที่ ๒ ซึ่งเกิดกับนายเกษร

ทรงศรีพิพัฒน์ โจทก์ที่ ๓ เป็นมารดาของโจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๔ เป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมาย

ของนายนิพนธ์ พันธุ์จันทร์ โจทก์ที่ ๖ เป็นลูกจ้างของโจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๗ และที่ ๘ รับจ้าง

โจทก์ที่ ๑ คัดแยกขยะในวันเกิดเหตุ โจทก์ที่ ๘ และที่ ๑๐ เป็นพ่อค้าเร่ประกอบอาชีพรับซื้อ

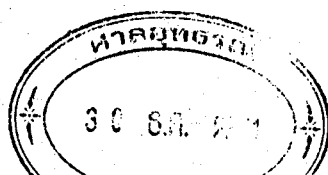
ของเก่าจากบุคคลภายนอกนำมาขายให้แก่โจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๑๑ เป็นลูกจ้างของโจทก์ที่ ๘

และที่ ๑๐ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด มีจำเลยที่ ๓ ที่ ๔

เป็นกรรมการ จำเลยที่ ๒ ประกอบกิจการส่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเครื่องมือใช้ในการแพทย์

ทุกชนิดและเป็นบริษัทในเครือของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๕ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑ ตำแหน่ง

/ผู้จัดการ

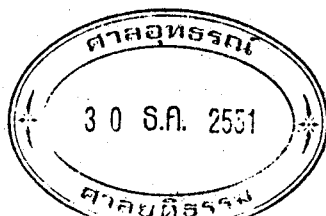

- ๔ -

ผู้จัดการฝ่ายเครื่องมือแพทย์และเอ็กซ์เรย์ เมื่อประมาณเดือนกรกฎาคม ๒๕๑๘ จำนวนที่ ๓
 ในฐานะกรรมการของจำนวนที่ ๑ มอบให้จำนวนที่ ๕ ซื้อเครื่องฉายรังสี โคบอลต์ - ๖๐ ที่เลิก
 ใช้แล้วจากโรงพยาบาลรามาริบัติและย้ายมาเก็บที่ลานจอดรถของจำนวนที่ ๒ โดยความยินยอม
 ของจำนวนที่ ๒ โดยไม่มีใบอนุญาตครอบครองและไม่ได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงสถานที่เก็บ
 ต่อสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติตามกฎหมาย ไม่จัดเก็บให้ถูกต้องและปลอดภัยตาม
 หลักเกณฑ์ทางวิชาการและระเบียบที่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติกำหนด เป็นการ
 ประมาทเลินเล่อทำให้บุคคลภายนอกนำชิ้นส่วนเครื่องฉายรังสี โคบอลต์- ๖๐ มาขายให้
 โจทก์ที่ ๕ และที่ ๑๐ ซึ่งมีอาชีพซื้อของเก่าโดยโจทก์ที่ ๕ และที่ ๑๐ รับซื้อไว้ตามปกติธุระ
 ทางการค้าและไม่ทราบว่าเป็นวัตถุอันตราย แล้วโจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ นำมาขายให้โจทก์ที่ ๑
 ซึ่งมีอาชีพรับซื้อของเก่า นายเกษาสามีของโจทก์ที่ ๑ และนายนิพนธ์ลูกจ้างของโจทก์ที่ ๑
 ร่วมกันแยกชิ้นส่วนของแท่งตะกั่วบรรจุสารกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ทำให้กัมมันตภาพรังสี
 แพร่ออกมา ทำให้โจทก์ที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ ได้รับอันตรายแก่กายและนายเกษากับนายนิพนธ์
 เสียชีวิต โจทก์ที่ ๑ มีอาการผมร่วงเม็ดเลือดขาวต่ำ ต้องรักษาตัวในห้องฉุกเฉินนอนอยู่ที่
 โรงพยาบาลประมาณ ๑ เดือน และต้องรักษาตัวต่อเนื่อง ภูมิกู้มกันร่างกายอ่อนแอ
 มีอาการชาบริเวณลำตัว ทำให้ระบบพันธุกรรมผิดปกติ ไม่สามารถมีบุตรได้ มีโอกาส
 เป็นมะเร็งในเม็ดเลือดขาว โจทก์ที่ ๑ ขอคิดค่ารักษาพยาบาลเป็นเงิน ๑,๐๔๗,๕๖๕ บาท

/คำรักษา

๓ (๓๑ ทวี)

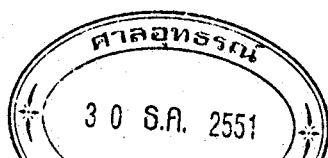

สำหรับศาลใช้

- ๕ -

ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องเป็นเวลา ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๓๕๐,๔๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถ
ในการประกอบกิจการในปัจจุบันเป็นเงิน ๒๕๐,๐๐๐ บาท ในอนาคตเป็นเงิน ๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าเสียหายต่อจิตใจเป็นเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมค่าเสียหาย ๑๓,๒๗๗,๘๖๔ บาท นายเกษา
ถึงแก่ความตาย โจทก์ที่ ๒ ขอคิดค่ารักษาพยาบาล ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ค่าขาดประโยชน์จากการ
ทำมาหาได้ ๒๐,๐๐๐ บาท ค่าปลงศพ ๒๒๐,๐๐๐ บาท ค่าขาดไร้อุปการะ ๑,๐๔๐,๐๐๐ บาท
ค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจเป็นเงิน ๒,๓๕๐,๐๐๐ บาท รวม
เป็นเงิน ๔,๖๗๕,๕๗๒ บาท โจทก์ที่ ๓ เสียค่ารักษาพยาบาล ๗๑๔,๓๖๔ บาท ค่ารักษาพยาบาล
ต่อเนื่องในอนาคต ๑๕ ปีเป็นเงิน ๕,๓๕๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถในการประกอบ
กิจการในปัจจุบัน ๖๖,๐๐๐ บาท ในอนาคต ๓๖๐,๐๐๐ บาท ค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับความ
กระทบกระเทือนทางจิตใจเป็นเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๘,๔๘๐,๓๖๔ บาท
นายนิพนธ์ถึงแก่ความตาย ค่ารักษาพยาบาลเป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ค่าปลงศพ ๑๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าขาดประโยชน์ ๗,๕๐๐ บาท ค่าขาดไร้อุปการะ ๑,๑๐๔,๐๐๐ บาท ค่าสินไหมทดแทน
ที่ได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจเป็นเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมค่าเสียหาย
๔,๕๑๑,๕๐๐ บาท โจทก์ที่ ๖ ค่ารักษาพยาบาล ๗๐๘,๒๘๑ บาท ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่อง
๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๓๕๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถในการประกอบอาชีพในปัจจุบัน
๖๖,๐๐๐ บาท ในอนาคต ๑,๐๘๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายทางด้านจิตใจ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวม

/๘,๑๕๕,๒๘๑ บาท

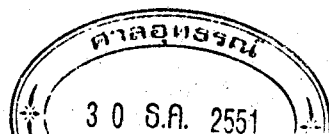
(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๖ -

๘,๑๕๕,๒๘๑ บาท โจทก์ที่ ๗ ค่ารักษาพยาบาล ๒,๕๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาลในอนาคต
๑๕ ปี ๕,๓๔๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถในการประกอบอาชีพในปัจจุบัน ๒๒,๕๐๐ บาท
ในอนาคต ๔๕๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายทางด้านจิตใจ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๖,๘๑๕,๐๐๐ บาท
โจทก์ที่ ๘ ค่ารักษาพยาบาล ๒,๕๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาลในอนาคต ๑๕ ปี ๕,๓๔๐,๐๐๐ บาท
ค่าเสียความสามารถในการประกอบอาชีพในปัจจุบัน ๑๕,๐๐๐ บาท ในอนาคต ๓๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าเสียหายทางด้านจิตใจ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๖,๖๕๗,๕๐๐ บาท โจทก์ที่ ๙
ค่ารักษาพยาบาล ๑,๕๗๘,๑๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาลในอนาคต ๑๕ ปี ๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท
ค่าเสียความสามารถในการประกอบอาชีพในปัจจุบัน ๑๔๔,๐๐๐ บาท ในอนาคต ๑๕ ปี
๒,๗๑๖,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายทางด้านจิตใจ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑๒,๘๕๓,๑๐๐ บาท
โจทก์ที่ ๑๐ ค่ารักษาพยาบาล ๑,๐๗๗,๗๕๐ บาท ค่ารักษาพยาบาลในอนาคต ๑๕ ปี
๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถในการประกอบกิจการงานในปัจจุบัน
๑๒๑,๐๐๐ บาท ในอนาคต ๖๖๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายทางด้านจิตใจ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รวมค่าเสียหาย ๙,๒๕๘,๗๕๐ บาท โจทก์ที่ ๑๑ ค่ารักษาพยาบาล ๒,๑๒๒,๗๕๕ บาท
ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่อง ๑๕ ปี ๕,๗๔๔,๕๐๐ บาท ค่าเสียความสามารถในการประกอบอาชีพ
ปัจจุบัน ๗๒,๐๐๐ บาท ในอนาคต ๒,๘๘๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายต่อจิตใจ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รวม ๑๓,๘๑๙,๒๕๕ บาท จำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบในค่าเสียหายในฐานะเจ้าของผู้ครอบครอง
เครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ซึ่งเป็นวัตถุอันตราย จำเลยที่ ๒ ต้องรับผิดชอบในฐานะผู้ครอบครอง

/เครื่อง

(๓๑ ทวิ)

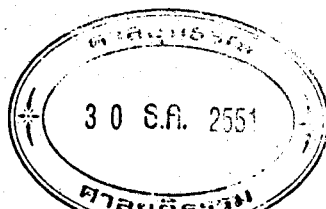

สำหรับศาลใช้

- ๑ -

เครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ จำนวนที่ ๓ ต้องรับผิดชอบส่วนตัวในฐานะผู้มีอำนาจกระทำการแทน
จำนวนที่ ๑ กับที่ ๒ จำนวนที่ ๔ ต้องรับผิดชอบในฐานะผู้มีอำนาจกระทำการแทนจำนวนที่ ๒ และ
ในฐานะนายจ้างตัวการ ผู้ว่าจ้างหรือเจ้าของกิจการ จำนวนที่ ๕ ต้องรับผิดชอบในฐานะส่วนตัว
เนื่องจากเป็นผู้รับผิดชอบดูแลเก็บรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ขอให้บังคับจำนวนทั้งห้า
ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ที่ ๑ เป็นเงิน ๑๔,๒๗๓,๘๑๑.๓๐ บาท
พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน ๑๓,๒๗๓,๘๖๔ บาท นับตั้งแต่วันฟ้อง
จนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๒ เป็นเงิน ๕,๐๒๖,๒๓๘.๘๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ
เจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน ๔,๖๗๕,๕๗๒ บาท นับตั้งแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๓
เป็นเงิน ๘,๑๑๖,๓๘๑.๓๐ บาทพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน
๗,๔๘๐,๓๖๔ บาทนับแต่วันตั้งจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๔ เป็นเงิน
๔,๘๔๘,๘๖๒.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน ๔,๕๑๑,๕๐๐ บาท
นับตั้งจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๖ เป็นเงิน ๘,๘๘๔,๘๒๗.๐๗ บาท
พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน ๘,๑๕๕,๒๘๑ บาท นับตั้งจากวันฟ้อง
จนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๗ เป็นเงิน ๗,๓๒๖,๑๒๕ บาทพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ
เจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน ๖,๘๑๕,๐๐๐ บาทนับตั้งจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ
โจทก์ที่ ๘ เป็นเงิน ๗,๑๕๖,๘๑๒.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจาก

/ต้นเงิน

(๓๑ ทวิ)

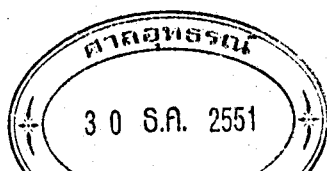

สำหรับศาลใช้

- ๘ -

ต้นเงิน ๖,๖๕๗,๕๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๕ เป็นเงิน
๑๓,๘๒๒,๔๕๗.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี จากต้นเงิน
๑๒,๘๕๘,๑๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้อง จนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๑๐ เป็นเงิน
๕,๕๕๓,๑๔๕.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน ๕,๒๕๘,๗๔๐ บาท
นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ที่ ๑๑ เป็นเงิน ๑๔,๘๕๕,๖๘๘.๓๗ บาท
พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน ๑๓,๘๑๕,๒๔๕ บาท นับถัดจากวันฟ้อง
จนกว่าจะชำระเสร็จ และสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาในส่วนค่าสินไหมทดแทน
เพื่อความเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยและค่าเสียหายที่เสียความสามารถในการประกอบ
การงานของโจทก์ที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ ภายใน ๒ ปี และให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกัน
จัดหาหรือวางหลักประกันความเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยและค่าเสียหายที่เสียความ
สามารถในการประกอบกรงานของโจทก์ที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ ที่ศาลจะแก้ไขข้างต้น
ในวงเงินที่ศาลจะเห็นสมควร

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ให้การว่า จำเลยที่ ๑ มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการจำหน่าย
เครื่องมือแพทย์ หากหน่วยงานใดต้องการเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ จำเลยที่ ๑ จะขออนุญาต
มีไว้ในครอบครองต่อสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ การซื้อขายผู้ซื้อและจำเลยที่ ๑ มี
ข้อตกลงว่าเมื่อจำเลยที่ ๑ ติดตั้งเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เครื่องใหม่แล้ว จำเลยที่ ๑ จะซื้อ

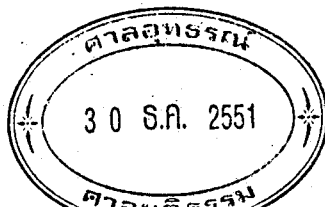

/เครื่องเก่า

เครื่องเก่านำไปจัดเก็บ เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๓๘ จำนวนที่ ๑ รื้อถอนเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐
ที่เกิดเหตุซึ่งเป็นเครื่องเก่าจากโรงพยาบาลรามาริบัติซึ่งตามกฎหมายแล้วจะต้องนำมาเก็บ
ที่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติหรือสถานที่ปลอดภัย จำนวนที่ ๑ แจ้งขออนุญาตครอบครอง
และแจ้งว่าจะนำเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ไปเก็บที่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติแล้ว
แต่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติแจ้งว่าไม่มีสถานที่เก็บ จำนวนที่ ๑ จึงนำมาเก็บที่โกดัง
เก็บสินค้าของจำนวนที่ ๑ ต่อมาได้ย้ายไปเก็บที่ที่ดินของจำนวนที่ ๒ ซึ่งเป็นที่จอร์จรอรอจำหน่าย
เป็นสถานที่ปลอดภัย ในการขาย การติดตั้ง การรื้อถอน การแจ้งการครอบครอง แจ้งการเก็บ
รักษาและการเปลี่ยนแปลง จำนวนที่ ๑ มอบให้จำนวนที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้จัดการฝ่ายเครื่องมือแพทย์
เป็นผู้ดำเนินการ เนื่องจากจำนวนที่ ๕ มีความรู้ความชำนาญ โจทก์ที่ ๑ ที่ ๕ ที่ ๑๐ และที่ ๑๑
ไม่มีอำนาจฟ้องเพราะไม่ใช่ผู้เสียหายเนื่องจากโจทก์ที่ ๑ ที่ ๕ ที่ ๑๐ และที่ ๑๑ เป็นฝ่ายละเมิด
โดยโจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ กับพวกร่วมกันลักเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ แล้วนำมาจัดเพื่อเอา
แท่งตะกั่ว หุ้มเหล็กสแตนเลส แต่ไม่สามารถทำได้จึงขายให้โจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๑ รับซื้อไว้
โดยประมาทเพราะไม่ใช่วัตถุที่มีขายทั่วไป และมีเครื่องหมายของทางราชการเตือนว่าเป็น
วัตถุอันตราย โจทก์ที่ ๑ ให้นายเกษากับนายนิพนธ์ใช้ไฟแก๊สตัดแยกชิ้นส่วน ทำให้สาร
กัมมันตภาพรังสีแพร่กระจายออกมา ทำให้เสียหายแก่โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๓ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑

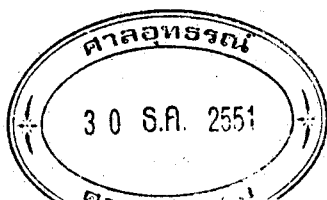
/และ

และโจทก์ที่ ๒ ถึงที่ ๔ ไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เนื่องจากจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ไม่ได้กระทำละเมิด แม้จำเลยที่ ๑ จะครอบครองเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ก็ไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นเพราะเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ มีใช้ทรัพย์สินเป็นของเกิดอันตรายได้โดยสภาพหรือโดยความมุ่งหมายที่จะใช้ โคบอลต์-๖๐ โดยปกติจะไม่รู้ไว้เลย เพราะมีสิ่งห่อหุ้ม เหตุที่รู้ไว้เลยเนื่องจากโจทก์ที่ ๑ ที่ ๕ ที่ ๑๐ และที่ ๑๑ กับลูกจ้างร่วมกันคัดเอาแท่งโคบอลต์-๖๐ ออกมา จำเลยที่ ๒ ไม่ต้องรับผิดชอบเพราะจำเลยที่ ๒ ไม่ได้ประมาทหรือทำละเมิด จำเลยที่ ๒ ไม่ใช่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโคบอลต์-๖๐ ไม่ใช่ นายจ้างตัวการหรือผู้ว่าจ้างของจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๕ จำเลยที่ ๒ เพียงแต่อนุญาตให้จำเลยที่ ๑ นำเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ มาเก็บในที่ดินของจำเลยที่ ๒ เท่านั้น จำเลยที่ ๓ ที่ ๔ ไม่ต้องรับผิดชอบเนื่องจากไม่ได้ทำละเมิดและกระทำในขอบอำนาจฐานะกรรมการบริษัทของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ ที่ ๔ ไม่ใช่ตัวการ นายจ้างหรือผู้ว่าจ้างของจำเลยที่ ๕ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ไม่ต้องรับผิดชอบเพราะความเสียหายของผู้เสียชีวิตหรือของ โจทก์ไม่มีจริงเนื่องจากไม่ต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลเพราะเป็นโรงพยาบาลของรัฐบาล ส่วนค่าเสียหายอย่างอื่นเป็นการคาดคะเนไกลเกินกว่าเหตุและสูงเกินความจริง ทั้งโจทก์ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลแล้ว หลังจากทราบเหตุแล้วจำเลยที่ ๑ ได้ช่วยเหลือค่าเสียหายแก่โจทก์ทุกคนบางส่วนแล้ว ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ

/เนื่องจาก

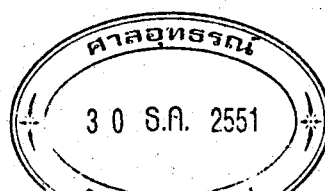

- ๑๑ -

เนื่องจากโจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เกิน ๑ ปี นับจากโจทก์รู้เรื่องละเมิดและรู้ตัวผู้จะต้องใช้
ค่าสินไหมทดแทน โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องเนื่องจากค่าเสียหายไม่แน่นอนจนโจทก์ไม่ได้ทวงถาม
ค่าฟ้องของโจทก์ในส่วนค่าเสียหายเคลือบคลุมเนื่องจากโจทก์ไม่ได้บรรยายว่าใช้อัตราใด
เป็นฐานการคำนวณ ผู้ตายหรือโจทก์ที่ได้รับความเสียหายมีรายได้เท่าไร เคยได้รับค่าอุปการะ
เลี้ยงดูหรือไม่ การกำหนดค่าเสียหายเป็นคาดคะเน ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๕ ให้การว่า โจทก์ที่ ๒ ที่ ๔ และที่ ๕ ไม่มีอำนาจฟ้องเนื่องจากโจทก์ที่ ๒
ไม่ใช่ทายาทโดยธรรมของนายเกชา โจทก์ที่ ๔ ที่ ๕ ไม่ใช่บิดามารดาโดยชอบด้วยกฎหมาย
ของนายนิพนธ์ จำเลยที่ ๕ ไม่ได้ครอบครองเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ไม่มีหน้าที่ขออนุญาต
จำเลยที่ ๕ เป็นเพียงลูกจ้างของจำเลยที่ ๑ ไม่มีหน้าที่ดูแลและจัดการเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐
มีหน้าที่ดูแลเพียงการขนย้ายและจัดวางเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ตามคำสั่งของจำเลยที่ ๑
สาเหตุที่สารกัมมันตภาพรังสีรั่วไหลเนื่องจากโจทก์ที่ ๘ ถึงที่ ๑๑ และนายวิษณุ ลักเครื่องฉายรังสี
โคบอลต์-๖๐ จากที่เก็บแล้วนำไปทำลายสิ่งห่อหุ้มภายนอก จำเลยที่ ๕ ไม่ต้องรับผิดชอบ
เสียหาย อาการป่วยของโจทก์ที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ และความตายของนายเกชา กับ
นายนิพนธ์ มิใช่ผลโดยตรงจากกัมมันตภาพรังสีจากเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ถึงแม้โจทก์ที่ ๑
ที่ ๓ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ จะเสียหายจริงก็เกิดจากการกระทำของโจทก์ที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๖ ที่ ๗ ถึงที่ ๑๑

/นายเกชา

(๓๑ ทวิ)

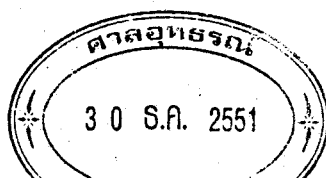
สำหรับศาลใช้

- ๑๒ -

นายเกษมและนายนิพนธ์ ความเสียหายไกลเกินความจริงและสูงเกินส่วน ขอให้ยกฟ้อง

สำนวนที่สองจำเลยที่ ๑ ฟ้องว่า เมื่อระหว่างต้นเดือนกุมภาพันธ์ถึงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ และนายวิษณุ สวงวนพงษ์ ร่วมกันบุกรุกเข้าไปในที่ดิน โฉนดเลขที่ ๕๕ ตำบลคลองประเวศฝั่งใต้ (แขวงประเวศ) อำเภอพระโขนง (เขตประเวศ) กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยที่ ๒ และได้ทำลายรั้วสังกะสีที่ล้อมรอบที่ดิน เพื่อลักเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ของจำเลยที่ ๑ ซึ่งเก็บไว้ในที่ดินดังกล่าว แล้วนำไปที่พักอาศัย ร่วมกับนัดแนะท่อนสแตนเลสที่ห่อหุ้มแท่งตะกั่ว แท่งโคบอลต์-๖๐ เพื่อนำไปจำหน่าย แต่ไม่สำเร็จ จึงนำไปขายให้โจทก์ที่ ๑ แล้วโจทก์ที่ ๑ ให้นายเกษม ทรงศิริพิพัฒน์ นายสุคใจ ใจเร็ว และ นายนิพนธ์ พันธุ์จันทร์ ใช้ไฟแก๊สตัดแท่งตะกั่วจนทำให้กัมมันตภาพรังสีแพร่กระจายออกมา ทำให้บุคคลที่อยู่ใกล้เคียงได้รับอันตรายต่อชีวิตและร่างกาย โจทก์ที่ ๑ ไม่ใช้ความระมัดระวังในการรับซื้อสั่งแยกเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ จนทำให้เกิดอันตรายต่อบุคคลทั่วไป การกระทำดังกล่าว เป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำให้โจทก์ที่ ๑ เสียหายจากการทำลายอุปกรณ์เครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท และจำเลยที่ ๑ ต้องเสียเงินให้แก่ผู้ที่บาดเจ็บและญาติของผู้เสียชีวิตเช่น ค่าทำศพ ค่ารักษาพยาบาล ค่าช่วยเหลือผู้ป่วยและอื่น ๆ เป็นเงิน ๒๓๐,๐๕๕.๕๐ บาท ขอให้บังคับโจทก์ที่ ๑ ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ และนายวิษณุร่วมกันหรือแทนกัน

/ชำระเงิน

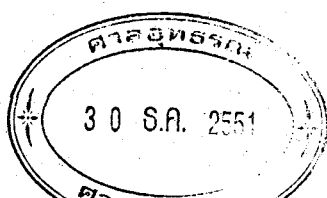

ชำระเงินแก่จำเลยที่ ๑ จำนวน ๒๕๐,๐๕๕.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่จำเลยที่ ๑

โจทก์ที่ ๑ ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ และนายวิษณุ สงวนพงษ์ ให้การว่า โจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ และนายวิษณุ ไม่ได้บุกรุกเข้าไปทำลายรั้ว ไม่ได้จัดแจงเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ โจทก์ที่ ๑ ไม่ได้รับของโจรหรือทำให้เสียหายของจำเลยที่ ๑ และไม่ได้กระทำความผิด จำเลยที่ ๑ ซื้อเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ซึ่งมีต้นกำเนิดรังสีโคบอลต์ซึ่งเป็นวัตถุที่เกิดอันตรายได้ โดยสภาพ จำเลยที่ ๑ ประมาทเลินเล่อไม่ได้จัดเก็บให้ถูกต้องและปลอดภัยตามที่ผู้ประกอบวิชาชีพจำหน่ายเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ พึงกระทำ ทำให้บุคคลภายนอกนำแท่งตะกั่วบรรจุสารกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ มาขายให้โจทก์ที่ ๕ ที่ ๑๐ โดยโจทก์ที่ ๕ ที่ ๑๐ ไม่ทราบว่าเป็นวัตถุอันตรายแล้ว โจทก์ที่ ๕ ที่ ๑๐ ร่วมกับโจทก์ที่ ๑๑ และนายวิษณุ แยกชิ้นส่วนทำให้ได้ รับรังสี ต่อมนำไปขายให้โจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๑ รับซื้อไว้โดยสุจริตและไม่ทราบถึงอันตรายแล้ว โจทก์ที่ ๑ ให้นายเกษมและนายนิพนธ์ร่วมกันแยกชิ้นส่วนของแท่งตะกั่วจากรังสีแพร่กระจาย ออกมาทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคลที่อยู่ใกล้เคียง จำเลยที่ ๑ ไม่ได้เสียหาย ฟ้องของจำเลยที่ ๑ ขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้อง

ระหว่างพิจารณาจำเลยที่ ๑ ขอดอนฟ้องนายวิษณุ สงวนพงษ์ ศาลชั้นต้นอนุญาต

/ศาลชั้นต้น

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า ให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์
ที่ ๑ จำนวน ๔๒,๘๑๖ บาท โจทก์ที่ ๒ จำนวน ๓๔,๗๕๐ บาท โจทก์ที่ ๓ จำนวน ๔๖,๐๐๐ บาท
โจทก์ที่ ๔ จำนวน ๑๑๑,๐๐๐ บาท โจทก์ที่ ๖ จำนวน ๔๕,๘๐๐ บาท โจทก์ที่ ๗ จำนวน
๘๐,๐๐๐ บาท โจทก์ที่ ๘ จำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท โจทก์ที่ ๙ จำนวน ๔๖,๔๒๐ บาท โจทก์ที่ ๑๐
จำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท โจทก์ที่ ๑๑ จำนวน ๘๓,๔๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี
นับแต่วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔ ที่ ๖
และที่ ๑๑ ให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าฤชาธรรมเนียมต่อศาลในนามของโจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑
โดยกำหนดค่าทนายความให้คนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ยกฟ้องจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ค่าฤชาธรรมเนียม
ในส่วนของจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ให้เป็นพับ ยกฟ้องในสำนวนที่สอง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ
คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ และจำเลยที่ ๑ อุทธรณ์ โดยโจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔
ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ ได้รับอนุญาตให้ดำเนินคดีอย่างคนอนาถา

ศาลอุทธรณ์ตรวจสอบสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ทางพิจารณาจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๕ ซึ่ง
เป็นฝ่ายนำสืบก่อนนำสืบว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด มีจำเลยที่ ๓

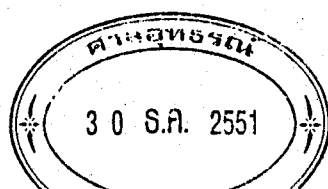
/และ

และที่ ๔ เป็นกรรมการ จำเลยที่ ๑ มีวัตถุประสงค์ในการขายเครื่องมือแพทย์ จำเลยที่ ๒ มีวัตถุประสงค์ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ ขายเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องมือแพทย์ และเป็นบริษัทในเครือจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๕ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑ ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายเครื่องมือแพทย์ มีหน้าที่ซื้อขาย รีดลอน ขออนุญาตนำเข้าส่งออกเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ เครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ มีความเข้มของปริมาณกัมมันตภาพรังสีประมาณ ๑๑,๖๐๘ คูลี ใช้รักษาผู้ป่วยโรคมะเร็ง จะไม่เป็นอันตรายต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เมื่อใช้งานไปปริมาณความเข้มของกัมมันตภาพรังสีจะลดลงเหลือประมาณ ๓,๐๐๐ ถึง ๔,๐๐๐ คูลีจะไม่สามารถรักษาโรคมะเร็งต่อไปได้จะต้องเปลี่ยนเครื่องใหม่ แหล่งกำเนิดกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ จะอยู่ภายในวัสดุห่อหุ้ม รังสีจะหลุดออกมาจากวัสดุห่อหุ้มไม่เกิน ๑๐๐ ไมโครซีเวิร์ดต่อชั่วโมงตลอดเวลาแม้ไม่ได้ใช้งาน ความเข้มดังกล่าวไม่ทำอันตรายต่อบุคคล บุคคลทั่วไปสามารถรับกัมมันตภาพรังสีจากธรรมชาติประมาณ ๒.๒๓ มิลลิซีเวิร์ดต่อปี วัสดุห่อหุ้มแหล่งพลังงานโคบอลต์-๖๐ จะทนความร้อนได้ ๘๐๐ องศาเซลเซียสใน ๓๐ นาที และทนแรงกระแทกที่ตกจากที่สูง ๕ เมตรสู่พื้นแข็งได้ เครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ไม่ใช่ทรัพย์สินอันตรายและที่เครื่องฉาย

/กัมมันตภาพ

กัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ จะมีเครื่องหมายใบพัดสีแดงบนพื้นเหลืองตามเอกสารหมายเลข ๑๕ เครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ในคดีนี้เป็นเครื่องที่หมดอายุการใช้งานและจำนวนที่ ๑ เก็บมาจากโรงพยาบาลรามาริบัติ เนื่องจากโรงพยาบาลรามาริบัติต้องการซื้อเครื่องใหม่ จึงให้ จำนวนที่ ๑ ทำการรื้อถอนเครื่องเก่าเพื่อนำไปเก็บที่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติโดยชายให้ จำนวนที่ ๑ จำนวนที่ ๕ เป็นตัวแทนจำนวนที่ ๑ แจกไปยังสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ แต่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติแจ้งว่าไม่มีที่เก็บ จำนวนที่ ๑ จึงนำไปเก็บที่โรงเก็บสินค้า ของจำนวนที่ ๑ ที่ถนนวิภาวดีรังสิต ต่อมาจำนวนที่ ๑ ชายโรงเก็บสินค้าและนำเครื่องฉาย กัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ไปเก็บในที่ดินของจำนวนที่ ๒ จำนวนที่ ๒ อนุญาตให้ใช้สถานที่ โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ก่อนทำการขนย้ายได้แจ้งต่อสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติแล้ว ที่ดิน ที่จัดเก็บเป็นสถานที่เก็บรถยนต์ใหม่มาก่อนมีรั้วรอบ เนื้อที่ ๒๖ ไร่เศษบริเวณที่เก็บมีหลังคา ทางออกใกล้กับที่ทำการของเจ้าพนักงานตำรวจ มีป้ายทางเข้าว่าพื้นที่ส่วนบุคคลห้ามเข้า ตาม ภาพถ่ายหมายเลข ๑๘ และ ๒๐ จำนวนที่ ๑ ใช้ความระมัดระวังในการจัดเก็บโดยมอบหมายให้ นายธีรชัย กฤตพันธ์ ลูกจ้างของจำนวนที่ ๑ ดูแล สถานที่จัดเก็บถูกต้องตามระเบียบของสำนักงาน พลังงานปรมาณูเพื่อสันติ โจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ มีอาชีพเก็บของเก่าขาย ได้ร่วมกันทำลายรั้วและ บุกรุกเข้าไปในที่ดินที่เก็บเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ แล้วใช้เครื่องมือทำลาย

/ส่วน

ส่วนนอกของเครื่องเพื่อนำวัสดุด้านในซึ่งเป็นตะกั่ว เหล็ก ที่บรรจุต้นกำเนิดกัมมันตภาพรังสี ไปขายโดยนำไปเก็บไว้ที่บ้านพักและพยายามทำลายแต่ไม่สามารถกระทำได้นี้เนื่องจากวัตถุ ดังกล่าวมีความแข็งแรง จึงนำไปขายให้โจทก์ที่ ๑ ซึ่งเปิดร้านขายของเก่าที่ตำบลสำโรง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โจทก์ที่ ๑ ให้นายนิพนธ์ พันธุ์ชัย ใช้ไฟแก๊ส ความร้อนสูงตัดแท่งโลหะจนขาด ทำให้กัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ แพร่กระจายออกมา หากจำเลยที่ ๑ ใช้ความระมัดระวังให้เพียงพอจะทราบว่าเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสี โคบอลต์-๖๐ ไม่ใช่วัสดุที่มีขายทั่วไป เพราะมีเครื่องหมายระบุว่าสารกัมมันตภาพรังสีบรรจุ อยู่และมีข้อความภาษาไทยว่าเป็นสารกัมมันตภาพรังสี ต่อมาวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จำเลยที่ ๑ ทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ว่าโจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ ลักชิ้นส่วนของ เครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ไปขายให้โจทก์ที่ ๑ จำเลยที่ ๑ ให้นายความ ไปตรวจที่เกิดเหตุพบว่ารั่วถูกทำลาย สอบถามจากผู้ที่อยู่ใกล้เคียงทราบว่าโจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ เป็นคนร้ายลักชิ้นส่วนเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ จำเลยที่ ๑ แจ้งความร้องทุกข์ ที่สถานีตำรวจนครบาลอุดมสุข และให้นายความฟ้องโจทก์ที่ ๕ กับพวกต่อศาลแขวงพระโขนง โจทก์ที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ ได้รับความเจ็บเนื่องจากใช้เครื่องมือทำลายเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสี โคบอลต์-๖๐ นายนิพนธ์และนายเกษมถึงแก่ความตาย เพราะใช้ไฟแก๊สตัดแท่งโลหะ

/หลังเกิดเหตุ

๑๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๘ -

หลังเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ จ่ายเงินช่วยเหลือให้โจทก์ที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๖ ที่ ๘ ที่ ๑๐ และที่ ๑๑ คนละ ๑๐,๐๐๐ บาท จ่ายเงินให้นายนิพนธ์ขณะกำลังมีชีวิตอยู่ ๑๐,๐๐๐ บาท และเมื่อเสียชีวิตแล้ว ได้จ่ายค่าปลงศพให้อีก ๗๖,๕๕๕.๕๐ บาท โรงพยาบาลราชวิถีที่โจทก์เข้าไปรักษาไม่คิดค่ารักษาพยาบาล ต่อมาโจทก์ทั้งหมดได้ฟ้องสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติต่อศาลปกครองกลาง ให้ชำระค่าสินไหมทดแทน ศาลปกครองกลางพิพากษาให้สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ชำระค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ทั้งหมดจำนวน ๕,๒๐๐,๐๐๐ บาทเศษ โจทก์ทั้งหมดได้รับเงินแล้ว จำเลยที่ ๑ ที่ ๕ ไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ จำเลยที่ ๒ เป็นเพียงอนุญาตให้จำเลยที่ ๑ ใช้สถานที่เก็บเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เป็นกรรมการไม่ต้องรับผิดชอบส่วนตัว จำเลยที่ ๕ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑ ไม่มีหน้าที่ในการจัดเก็บเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ค่าสินไหมทดแทนที่โจทก์เรียกมาสูงเกินความจริง ฟ้องของโจทก์ขาดอายุความ โจทก์รู้ถึงการละเมิดก่อนวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ นำสืบว่า สารโคบอลต์-๖๐ เป็นสารที่มีกัมมันตภาพรังสี ซึ่งเรียกว่าวัสดุพลอยได้ ให้รังสีแกมมา มีประโยชน์ในการรักษาโรคมะเร็ง และมีอันตรายหากได้รับปริมาณมากจะทำให้ผิดปกติที่โครโมโซม โดยเป็นความผิดปกติที่จำนวนโครโมโซมหรือโครงสร้างโครโมโซม ส่งผลต่อการทำงานหรือโครงสร้างของอวัยวะ

ที่ได้

ที่ได้รับรังสีจนอาจเป็นโรคมะเร็งหรือมีผลทำให้ลูกหลานของผู้ที่ได้รับรังสีมีร่างกายผิดปกติ เช่นปัญญาอ่อน สมอ่งเล็ก ทำให้เซลล์ตาย สารโคบอลต์-๖๐ เป็นสารควบคุมตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ.๒๕๐๔ บัญญัติให้สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติมีอำนาจดำเนินการออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ควบคุมดูแลเกี่ยวกับการใช้พลังงานปรมาณู การเก็บรักษา วัสดุแก๊สมันตภาพรังสีและการจัดการกากกัมมันตรังสีให้เกิดความปลอดภัย โดยให้กองสุขภาพมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับใบอนุญาต และการกำหนดแนวปฏิบัติทางรังสีเพื่อให้เกิดความปลอดภัย ได้ออกเป็นกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ กำหนดให้ผู้ใช้ ผู้ควบคุม ผู้ส่งออก จะต้อง มีผู้รับผิดชอบทางเทคนิค มีสถานที่จัดเก็บ มีการติดเครื่องหมายแสดงบริเวณรังสี หากมีการเคลื่อนย้ายหรือเกิดอุบัติเหตุจะต้องแจ้งให้สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติทราบ และมีแบบคำขออนุญาตนำเข้าส่งออก ครอบครอง การจัดเก็บกากกัมมันตภาพรังสีที่เลิกใช้งานแล้ว มี ๓ วิธี คือ ๑. ผู้ใช้หรือผู้ครอบครองจัดเก็บเอง ๒. สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติจัดเก็บ ๓. ส่งออกนอกประเทศ จำนวนที่ ๑ เกษขอคำแนะนำในการจัดเก็บกากกัมมันตภาพรังสี โคบอลต์-๖๐ จากสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ แจ้งว่า หากจำนวนที่ ๑ จะจัดเก็บเองโรงเรือนที่จัดเก็บต้องมีความแข็งแรงในการรับน้ำหนัก ของพื้นอาคาร ผนังอาคารเป็นคอนกรีตมีความหนาปกติเช่นอาคารทั่วไป รอบอาคารมีรั้วกัน

ศาลอุทธรณ์
30 ธ.ค. 2551
ศาลยุติธรรม

/มี

